

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Múrta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR

INCA 17 DE JUNY DE 1916

Núm. 77

PAGAMENT A LA BASTRETA

Un trimestre Una pesseta

Corpus Christi

El món catòlic s'prepara altra volta per la gran festa del esperit, la gran festa de la família cristiana, el *Santíssim Corpus Christi*.

El *Corpus* és la festa de Deu; perquè ella és la que més sintetisa totes les sublimitats de la Relligió Catòlica, perquè ella és la festa de la Fe, perquè ella és la festa del amor, perquè ella—millor encara—és la festa de la Síntesis del Amor...

El més de *Juny* i el *Corpus*! Vat-aquí dos termes que casi sempre van enllassats entre si. Quina relació tan armònica s'guarden l'un amb l'altre!

Mirau: En nostros camps es veuen ara ondejar, com a mar deurat, les messes ja madures; o sinó, han, aquestes, caigut, tal volta baix la faus del segador, aparequent en mitj d'ells infinitat de gavelles... Ara l'home se disposa a recullir el ric manà que el cel li regala: el pa cotidià, assegurant-se l'alimentació de tot l'any. I aquest pa és la benedició de Deu en el mes de Juny, i el mes de Juny ve a ésser així com una esplèndida i prolífica messa, preparada per a l'Humanitat pel gran Pare de famílies... ¿I quant millor que en Juny poria celebrar-se també la festa del altre Pa, del Pa de vida eterna, del Pa del home espiritual, la Santíssima Eucaristia?...

I per això, en la gran diada de Juny tots els cors cristians, s'alçen cap a l'Hostia Consagrada...

I per això les místiques abelles volen cap al abeller eucarístic...

I per això els ulls del trist mortal s'giren cap el Viril Sagrat de la Custodia...

Altra volta, però com l'any passat, celebrarem la diada de l'Amor, amb els horrosos efectes del odi més cruel, com se manifesta en la gran tragèdia que encara dura. Està per caure el segon aniversari de la lluita europea, ¡Quina antítesis més botxhornosa la del Amor més excels de Jesús Eucarístic amb l'odi i enconament més implacables del homo!

Analisant les causes de la actual flagelació que ara porta una acentuació horripilant i té en commoció les entranyes de la societat moderna, no daptam en dir, que la

més principal, és la carencia actual d'amor entre individus i colectivitats; amor que, com a principi fonamental i universal, com a base de dogrina sòlida i salvadora entre tots els homes, mos va pregonar i inculcar Jesús, al instituir el Sagrament augustal.

Però el món no ha volgut comprendre l'amor eucarístic, i per això, fora de la seva influencia, roman esmortuít.

L'ambició i orgull del homo han volgut prescindir de Deu; i per això li falta la Pau.

Es ver que les nacions europees, totes ufanes, es congregaren un dia en el Palau de la Haya, en la poc célebre Conferencia, per mirar de establir la Pau en mitj del món. Però obraren en va: perquè cercaren la Pau aont no e-hi era. «La Pau (l'única i verdadera) que Jo vos daré—digué Jesús a sos deixebles—el món no la vos pot donar, perquè no la coneix» Tots sabem, doncs, que l'abandonat Palau de la Pau en la Haya no resultà a ésser més que una vergonya i un escarní.

Si volen les nacions gaudir de Pau, no tenen per tant, més remei que girar avui els seus ulls cap a un altre Palau, cap a l'Església Santa, aon e-hi habita un gran Soberà, Cristo Jesús, que es l'única que les ho pot oferir i garantir. ¿No és ver que la celebració del gran Misteri Eucarístic, que s'apropa, podria servir de llissó i escarment a les modernes nacions?...

Perquè no e-hi remei. Una Pau que pugue arribar a ser veritablement fructífera i estable, deu haver d'ésser fruit natural d'un perfet equilibri entre els drets i els devers dels individus i de les colectivitats. I això únicament s'pot trobar en l'Eucaristia. Perquè en Ella e-hi reina una gran força d'atracció, la força de l'unitat moral que avui falta. Perquè Ella sab illuminar totes les inteligències amb una mateixa llum i inflamar tots els cors amb una mateixa caritat... Perquè ella sab vencer per complet les rebeldies del cor humà...

Aquest reinat d'amor de Jesús Eucarístic és el qui pot salvar el món. Perquè ell no coneix fronteres, ni'l divideixen montanyes, ni rius, ni mars... En aquest reinat tots els seus vassalls, tots els seus seguidors a pesar de les distintes llengües que parlen, poseixen un verb comú...; visquent en pàtries distintes tenen una mateixa aspiració...; l'ambició en ell no e-hi te cabuda, ni l'odi,

ni la conspiració...; les seves armes son sols la sumissió, la mútua condonació, l'amor fraternal...

Els albors divins de la gran diada ja claretjen...

Estàm en el cas de procurar amb fortes pregaries que la gran festa eucarística brilli com a iris de bonança en els horitsons enfenebrits de l'Europa.

A la sombra amorosa del Tabernacle encontrarem la Pau desitjada...

I quant l'Hostia Santa triunfalment recorri nostros carrers, identificant-se així amb noltros; que les nostres veus, llavors, esmix dels perfums dels ensens i de les flors, pugun com a onada inmensa d'oració an el trono del Sagrament inefable, i siguen l'eco apagat dels bategs i entusiasmes d'un poble genuïnament cristià que desitgi modelar la seva ànima en les grandeses i sublimitats del foc eucarístic...

Tantum ergo Sacramentum
veneremur cernui....

J. A. Pvre.

Inca 15-6-16.

COMM'IL FAUT

*¡Bella tarde de toros!—Rosarito,
que es una dama de unos treinta años,
con poco seso y muchos perejiles,
prendada de su talle y su palmito,*

*aplaude con furor al Joselito,
que pone un par con todos los perfiles,
y da a compás tres gritos femeniles
al ver una cogida de Juanito.*

*Sigue después formando algún puchero
mientras mira al soslayo a un caballero,
muy satisfecha del mohín que ensaya.*

*Mas al volverse a casa, tan contenta,
ve degollar un pollo a su sirvienta
y la infeliz Rosario ¡se desmaya!*

I. MENÉNDEZ.

Operacions vitícoles d'actualitat

Ara que les vinyes es troben en plena vegetació s'està fent llur ensoframent i sulfatatge, empleant hi sofre i sulfat o altres ingredients substituïts a falta dels primers, sobre lo qual no es pot donar encara raó de l'eficàcia.

Crec del cas tractar del sulfatatge, perquè reclama previament una operació d'alta importància vitícola, tant per a l'efecte del tractament cúpric com per a l'augment del fruit de les vinyes.

La gallarda vegetació dels ceps ben cuidats amaga amb el fullam la major part dels raïms, i quan s'hi passa amb la pulverització cúprica resulta que molts raïms no l'agafen perquè són amagats per les fulles. Ja en precisen també aquestes per a sanear-les; mes els raïms en reclamen amb més necessitat perquè tot es fa per ells, o sia, per la seva salvació.

Això fa que hi hagi imprescindible necessitat de procurar que el raïm pugui rebre l'ingredient cúpric per a lliurar-lo del mal o curar-lo si en té, fent profitosa a l'ensem la despesa del tractament. ¿Com es pot fer ayinent semblant benefici? Molt fàcilment i amb considerable multiplicació.

Abans de fer la ruixada o de repartir-la, convé treure les fulles que amaguïn o cobreixin els raïms, fent que quedin al descobert per que res els impideixi rebre la pulverització del suc cúpric, sens perjudici de ruixar també els pàmpols que quedin i tot el cep, a l'objecte de que tot sia sanear per a la bona maduresa del fruit.

Tal despampolament es pot aprofitar també per a treure les brolles xupones o mamadores que no tenen raïms, fent que els ceps quedin desfogats, clarosos i lliures de tota impedimenta que pugui privar l'acció de l'aire, del sol i de la pulverització cúprica. Igualment serà bo despuntar en tal ocasió els caps dels sarments o tories que creixin massa i que amb l'excés de llargaria podrien danyar el cep i facilitar el curs de la saba en perjudici de la fructificació. Tot això naturalment que ha de portar algun treball extraordinari, que ens sembla han d'indemnitzar sobremanera els beneficis que han d'obtenir-se, que esmentarem per què tothom pugui fer-se'n càrrec.

Les operacions o clarositats de que es tracta poden efectuar-se molt fàcilment perquè la tendresa dels brots permet treure senzillament els inútils amb els dits solament, sense necessitat de cap eina. La primera ventatja que reporta tal operació és economia de sulfat, perquè la brossa trefa ja no en gasta pas, permet veure tots els raïms i no deixar-ne cap sense rebre el ruixim que s'escampa.

A les banyes dels ceps solen sortir brolles, sense raïms generalment, les quals no fan altra cosa que xuclar saba inútilment i fer nosa. Doncs aprofitant la ocasió es poden treure dites brolles, netejant així els ceps de la tal menjalla i quedant tota la saba pel fruit i sarments destinats a la pro-

ducció amb el desfogament i clarositat que convé

Les tories que tenen raïms si s'allarguen massa fins a l'extrem de perillar trencar-se pel seu pes o balanç o per debilitar la nodrició del fruit, és millor escapar-les a cosa d'un metre d'alçada, amb lo qual s'evitaràn els inconvenients esmentats. Les curtes podran deixar-se com estiguin o despuntar-les una mica solament si es veu que el fruit precisa ésser més alimentat. El cep que ho necessita més és la garnatxa o lladoné, perquè s'observa que produeix molts raïms i al desflorir queden rapés sense grans, efecte segurament de manca de saba, que pot corregir-se amb el despuntament de les tories pel retrocés que ocasiona envers el raïm, fent-lo aturar, que es diu, o granar més.

Tals són les operacions vitícoles que poden estalviar sulfat, mantenir els ceps sense tarde inútil, facilitar el sulfatatge, fer-lo profitós, reservar la saba pel fruit i organisme productius, facilitar la circulació de l'aire a l'interior dels ceps, augmentar considerablement la producció i dificultar la invasió del mildiu, anant traient el rebrot que vagi sortint que és on s'agafaria la plaga amb més facilitat que a l'organisme i raïms ja sulfatats.

Gregori ARTIZÀ.

Capmany.

A LA MARE DE DEU DE LA PAU (1)

O Verge Maria

pregar jo voldria

—mon prec escoltau

Reina de la Pau;

—Del flagell de guerra

que assola la terra,

el mon lliberau

Reina de la Pau!

Sou la nostra Mare;

sou com l'aura clara

que ens luminau,

Verge de la Pau.

La blancor dels lliris,

les colors de l'iris

quant la pluja cau,

Verge de la Pau,

no son ni figura

de la joia pura

que en els cors sembrau,

Verge de la Pau.

Amar-vos és viure;

és sentir-se lliure

l'esser-vos esclau,

Reina de la Pau.

Ma vida confia;

veu, en llunyania,

com un llumet blau,

Verge de la Pau.

(1). Poesia llegida en la Peregrinació Franciscana, a Ntra. Sra. de la Bona Pau de Montuiri el dia 25 de Maig d'enguany. - N. de la R.

¡No préguen debades
tantes mans alçades
a vostre palau,
Reina de la Pau!

MARÍA ANTONIA SALVÀ.

Diada de la Premsa catòlica

La festa de la bona Premsa que per tot arreu ha despertat grans entusiasmes, havent merescut l'aprovació i benedicció de tots els Bisbes d'Espanya i del mateix Papa; a Inca també la celebrarà d'una manera digne de la seva importància.

A més de la colecta i Comunió general que's farà el dia de Sant Pere a la Parroquia, en compliment de lo disposat pel Vicari Capítular, es farà un acte de propaganda que tindrà lloc an el Círcol d'Obrers Catòlics. Per a atendre a l'organització del dia de la Premsa s'és constituït un Comité baix la presidència del Sr. Ecònom Mossen Miquel Llinàs.

En el número vinent donarem compte detallat de lo que s'hagi projectat per fer quedà bé a la ciutat d'Inca, davant el moviment que per tot arreu se nota dins la Catòlica Espanya, per iniciar anguany la festa de la bona Premsa.

S. S. Benet XV i la Diada de la Premsa Catòlica

El Centre de l'Acció Sacerdotal de Sevilla ens ha enviada copia de una Carta que'l Emm. Sr. Cadernal d'Estat del Papa ha dirigida el Emm. Cardenal Arquebisbe de Sevilla, comunicant-li que'l Pontífic Romà concedeix indulgència planari a tots els que prenguin part en la festa de la Diada de la Premsa, amb l'oració i limosna, rebent el mateix dia 29 de Juny la Sagrada Comunió. Diu així: «Secretariado de Su Santidad—Vaticano 26 de Mayo de 1916—Emm. Sr. Cardenal Almaraz y Santos, Arzobispo de Sevilla.

Emmo. y Rvmo. Señor Mío respetabilísimo:

Adhiriéndome al deseo que Vuestra Eminencia Rvma. se ha complacido en manifestarme con su venerada carta del 17 de Abril pp., he presentado con toda diligencia al Augusto Pontífice la devota súplica incluída en la misma carta, con la cual Vuestra Eminencia imploraba la Bendición Apostólica para la fiesta organizada para el 29 de Junio en todas las iglesias de la catòlica España.

El Augusto Pontífice se ha dignado recibir con toda atención noticia de dicha súplica y con viva satisfacción ha visto en ella el celo de Vuestra Eminencia y de todo el Episcopado Español en favorecer una causa que tanto interesa al corazón del Papa, siendo como es en los actuales tiempos de capital importancia para el bienestar religioso y moral de la sociedad civil.

Tal es la causa de la Buena Premsa, para cuyo fomento España entera, por provi-

da iniciativa del Episcopado, se propone celebrar en este año y en el día consagrado a San Pedro Papa y a su digno compañero, en los trabajos apostólicos y en el glorioso martirio, generales y devotas fiestas para atraer con ellas luces y asistencia del Cielo y colaboración y generosa ayuda de todos los católicos.

«Su Santidad confía en que de esta suerte se podrá iniciar en España un verdadero y propio apostolado, que defendiendo y sosteniendo los sagrados derechos de la Iglesia, maestra y custodia de la verdad, tutora de la moral cristiana, madre caritativa y pacificadora de todos los pueblos, abra el ánimo a las más halagüeñas esperanzas para la formación de las conciencias, para la santidad de la familia y de la escuela y para toda mayor prosperidad religiosa y civil.

Con estas esperanzas, que son al propio tiempo votos ardentísimos, el Augusto Pontífice expresa una palabra de alabanza y aliento a Vuestra Eminencia y a todo el Episcopado Español, bendice muy de corazón las fiestas y a cuantos tomarán parte en las mismas, y concede gustosamente indulgencia Plenaria a todos aquellos que, además de tomar parte en las fiestas con la oración y la limosna, se acerquen en la mañana del próximo 29 de Junio a recibir el pan de los ángeles.

Al comunicar estos testimonios de la benevolencia pontificia, le beso humildísimamente las manos, y con sentimientos de profunda veneración tengo la honra de profesarle

de Vuestra Eminencia Rvma.

humo. devmo. obligmo., verdadero servidor

A. P. CARD. GASPARRI.

LA QUESTIO CATALANA

Enterats suposam a nostros lectors, de la qüestió nacionalista de Catalunya, duita al Congrés pels diputats regionalistes i del gran discurs que hi ha fet D. Francesc Cambó.

Entre les moltes opinions favorables que hem vist a la premsa catalanista, per dir-ne qualque cosa, hem preferit copiar-ne una de la premsa estranya. «La Acción», de Madrid, que diu aixís:

«El jefe de los regionalistas catalanes habló ayer en el Congreso. El ambiente de casi la totalidad de la Cámara le era hostil, y el señor Cambó tuvo la habilidad, digámoslo en servicio de la justicia, de no escamotear al conocimiento de la asamblea las afirmaciones que hiciera en Barcelona cuando el mitin de mayo. Y sin hurtarlas al examen de los diputados, dueño de su palabra, evitó las estridencias y las destemplanzas. Tal vez lo que hubiera halagado y servido a muchos de los oyentes, que en esto no pocos salieron defraudados.

»Y es que ayer se demostró una vez más que la gran mayoría de nuestros parlamentarios solo ven de los problemas sometidos a su consideración y a su fallo, el ruido y la corteza. Así, y en demostración de ésto, muchas de las interrupciones con que el coro acotó ayer las categóricas afirmaciones del discurso del señor Cambó. Con muchas de las cuales podremos no estar conformes; pero menos lo estamos con la manera de

atenderlas y de juzgarlas de quienes recibieron la investidura ciudadana para bien distinto empleo.

»No porque el señor Cambó nos lo diga sino porque es preciso estar ciego para no verlo, lo cierto es que hay en España un problema regionalista, y que ese problema, por razones históricas, sociales y económicas, está más agudizado en Cataluña. Esto es una realidad viva, un hecho que tiene honda raigambre en la entraña de la sociedad española. Y a la solución de ese problema hay que ir, hoy mejor que mañana, no con desplantés oratorios ni con viejas marrullerías políticas, que tienen como máxima habilidad la de enfrentar las distintas regiones españolas con semillas de hostilidad, y mucho menos con amenazas, como la que el señor presidente del Consejo se sirvió lanzar el martes en el Senado, que puede conquistar un fácil aplauso de la inconsciencia y también el recelo, la suspicacia y el odio.

»Una vez más habremos de decir, como se impone, que, diligente y serenamente, libres de toda pasión y de todo prejuicio, acudamos a tratar de la cuestión catalana, que periódicamente viene al Parlamento, y que una y otra vez irrumpe los ámbitos estrechos de nuestra política de tertulia y camarilla. No se puede de manera alguna, cuando se solicitan por todos los procedimientos las responsabilidades del Poder, apartar o esquivar esta cuestión que ahora el señor Cambó ha traído una vez más al conocimiento del país.

»En la ocasión presente no hay ni siquiera el pretexto de que los catalanistas hayan escamoteado al Parlamento sus afirmaciones hechas en el mitin de Barcelona. Aquí, como allí el Sr. Cambó, salvo las modificaciones propias de lugar, ha dicho lo mismo. No hicieron eso en otras ocasiones muchos de los políticos que ayer escuchaban al orador catalanista, largos en el prometer en la oposición y en la calle, mesurados y circunspectos en la Cámara y desde el banco del Gobierno.

»Y si es una realidad el problema, y si está en el Parlamento, que no puede negar que en la tierra española alienta el espíritu regional, porque ello y no otra cosa son nuestra historia, nuestra etnografía, nuestras instituciones políticas del pasado y nuestra geografía, para no citar más, mal sujetas por reglas administrativas importadas y exóticas; si toda la ingente pirámide de nuestra administración centralizadora y absurda no nos ha traído la prosperidad ni aún siquiera la paz; si no sabemos administrar lo que está a nuestra mano, a nuestra vista, y menos lo que vive lejos, en cualquier rincón apartado de España, desconociendo totalmente sus necesidades y sus recursos, ¿por qué no hemos de cambiar? ¿por qué no han de ser oídas las voces de los que claman que quieren administrarse y regirse, cuando tan desastrosamente se les rige y administra desde aquí?»

Cronico d'Inca

Dia 11 Juny—A la Parroquia comensen les Corant'hores de Sincogema. Els Sermons estigueren a carrec del Rnt. Pare Dominic Robert Redal, qui tantes simpaties i admiradors s'ha criades a nostra Ciutat. Les seves prediques més que sermons foren magistrals conferencies fuaides d'uns

conceptes altament educatius. La gent culta d'Inca se'n agradà ferm.

—El de-cap-vespre tal com s'havia anunciat fingué lloc la vadellada que alguns jovensans amadors de l'art, organisaren a benefici dels pobres d'aqueixa ciutat.

Diven que hei hagué gent a les fotes i que aplaudiren ferm la feina delicada dels improvisats foreros. No sabem si per por de que no diguessem mal d'aqueixes estrelles deixaren de convidar-nos. Els ho agraim de cor; car així nos hem escusat de descripcions postisses que altrament haguessim hagut de fer per allò de «a cavall regalat no li miris es pel».

—El vespre els mateixos organisadors de la vadellada donaren un ball. Hem sabut que hi va assistir molta de gent, de persones diven que no n'hi anaren gaire. Tanmateix se necessiten ganes de ballar amb tanta calor!

Dia 13—A Sant Francesc, tot lo Sant dia, multitud de devots han visitat la capella de Sant Antoni de Padua per fer-hi oració.

—El Centre Maurista d'Inca ha adressat a son Caudill D. Antoni Maura coral felicitació mitjansant telegrama amb motiu de sa festa onomástica.

Dia 15—Es dia de mercat i a nostra Cortera s'hi presenten molts de grans novells; els preus no afluxen gens ni mica. El blat novell va 22'50 ptes; i el vell s'ha pagat de 25 a 24 ptes. S'ordi a 11 ptes. i la civada a 8 i mitja.

Dia 16—Sa calor comensa a desxondirse de debo.

—Nostros pagesos adelanten les feines del camp, comensant alguns a segar el blat grenyal temerosos que no s'hi posi rovei.

—Els viticultors enguany no tenen peresa en ensolfatar les vinyes donant-les ja molts una segona esquitada. A qui fals treballs se dediquin les recomenam lletgesquin l'article que avui publicam respecte a les vinyes, car les serà la llissó ben profitosa.

—Avui s'ha comensat a tomar la Cortera de grans del carrer de la Perla, dexant en peu la de Llagums del Mercat vei. Cosa que ha causat estranyesa al poble per haver-se parlat poc del projecte de nova Cortera, que s'vol fer allà on és ara l'escorxadó públic. S'en fan molts de comentaris.

El novell Cronista.

VARIES

Hem rebut de «La Lliga Regionalista», de Barcelona, dos exemplars dels famosos discursos que pronunciaren an el Parlament D. Ramón de Abadal i D. Francesc de A. Cambó, amb motiu de la discursió del Missatge de la Corona.

Agraim l'atenció.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostre mercat

Bessó	a	93'00	el quintá
Blat	a	23'00	la cortera
Xexa	a	24'00	id.
Sivada	a	08'50	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	24'00	id.
Fasols	a	34'00	id.
Monjetes de confit	a	40'00	id.
Id. Blanques	a	39'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	00'00	

¿Cuántos artríticos gozarían ya de la salud perfecta si hubiesen ensayado para la curación de las arenillas, mal de piedra, reuma, ciática, gota, cólicos nefríticos, neuralgias, etc., un remedio tan seguro y eficaz como la «Piperazina Dr. Grau»? Es el mejor disolvente del ácido úrico.

funcions Religioses

A SANT FRANCESC

Festa anyal de Sant Antoni de Padua.
Dia 17—entrada de fosca solemnes Completes.
Dia 18—A les 7. Missa de Comunió general per a la Germandat i els associats de la Pia Unió.
A les 9 i mitja, Tercia cantada i, seguidament, Ofici major, cantant-se la missa «Pontificalis» del Mestre Perossi i predicarà el P. Fra Miquel Vidal, Franciscà.
Entrada de nit: Exposició i platica pel mateix orador del matí.

A LA PARROQUIA

Festivitat del *Corpus*.
Dia 21—Entrada de nit solemnes Completes.
Dia 22—A les 9 i mitja, Tercia cantada, i tot seguit, Ofici solemne, predicant el novell sacerdot, Mossen Francesc Garau. Se cantarà una hermosa partidura.
El cap-vespre, a les 3 i mitja, Vespres, Matines i Laudes de la diada. A les 6 sortirà la processó, recorreguent els carrers de costum.
Les persones que vulguen vestir infants d'àngel o sant, deven donar-ne noticia anticipadament a Mossen Sebastià Llabrés, Capiller del Santíssim.

LLIBRERÍA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Desenes Obres Rebudes

Rondalles Catalanes de Vallespir recullides per Mossèn Esteve Caseponec, Pvre., amb il·lustracions d'en Junceda.—A 20 cèntims l'exemplar.

- I La clau perduda.
- II L'homo i el gra de mill.
- III Sant Roc i el ca.
- IV Metge Carboner.
- V Cistell-Cistella.

VI El Ferrer de Figueres.

Manual Práctico de construcción por H. Fernoux Arquitecto. Traducción española de D. E. M. Carlos le Grand y Jabonin, Arquitecto de la Real Academia de San Fernando.—Primera parte, albañilería segunda edición (sexta tirada) Precio: 3'50 ptas.

Auxiliar del Arquitecto y del Ingeniero para el cálculo de construcciones por Séé Ingeniero civil, traducido y ampliado por Fernando Altola Guire Garrido Capitán de

caballería con numerosas recompensas por distintos trabajos y obras profesionales—Precio: 6'50 ptas.

Juegos de Salón para niños por D. José Osés Lorumbe Maestro de las Escuelas Nacionales de Barcelona—Precio: 1'50 ptas.

Juegos de Campo para niños por D. José Osés Lorumbe. Los grandes y pequeños deportes al aire libre—Precio: 1'50 ptas.

Tip. M. Durán.—Inca.

TALLER DE TAPICERIA

— = DE = —

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO
Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASÍ SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Miñonas, 16.—Palma de Mallorca

Representante en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

OLEOGRAFIES I ESTAMPES

del Sagrat COR de JESUS

PROPIS PER FER L'ENTRONISACIÓ

desde a 12 pessetes l'exemplar fins a 15 cèntims

Manual de l'entronizació del Cor Deific de Jesús en la llar pel P. A. T. del SS. CC.—En castellà a 50 cts.

Además: tenim el mes de Juny dedicat al Cor de Jesús en diferents edicions i autors.

De Venta en nostra Llibrería.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCION DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

PALMA

